

המתכון של האחים וורנר להסרת

ניצחון באתונה

מה. מפקד ליגיון-הזרים באלג'יריה. השריף של צהרי
וט. מישוהו כמו בוגארט. לא דירק. כמו. האמפרי.
הוא משיכמו ומעקה, אדם עדין מוקף תתי
אדם. הערבים והנאצים עזובים לעומתו. וביי
נינו לבין עצמנו, גם היהודים עזובים. (ששש.)

ך בינתיים, בישראל —
קודם כל, דרושה יידישע מאמע. היסטורית. שמנה.
מטורפת מרוב דאגה לבתה החטופה. פרה אמיתית. בעלת
לב יהודי חם.
שום מנהלדיהוק אינו צריך לחשוב פעמיים.
ליו! אליזבת טיילור-פוישר-ברטון
ורנר (ועוד אחרים באמצע). מתנה מן השמיים.
ולידה הבעל המרוד. זה שאמר שאסור אף פעם לנהל
משאימתן עם טרוריסטים. אבל זה היה כשחטפו את
הבת של השכן. זה לגמרי אחרת כשחוטפים את הבת
שלו עצמו. אז הוא מוכן למכור את המולדת כדי
להצילה. ככה זה אצל אבות יהודיים. בייחוד כשהם נשור
אים לאלזבת טיילור.
איפה לוקחים אחד כזה. שידפוק על השולחן של
הפריים-מיניסטר?
קורק ראגלס, כמו. הוא כבר עשה זאת
בהמון פרטים. שיעשה זאת עוד פעם, למען עם
ישראל ותיפארתו בעולם.

ע כשיו באה הבעייה האמיתית.
איפה בכל סירטי הליוד אפשר למצוא
משהו הדומה לממשלת ישראל?
אין טעם לנסות. צריכים להמציא ממשלה חדשה.
אז ככה. לוקחים תריסר יהודונים, עם זכרי
זקנים, עם זכרי כיפות. קצת מצחיקים, קצת
מטופשים, אך כולם בעלי לב יהודי חם.
הם יושבים, ומרימים את הידיים כשואמרים להם
(תמיד פהיאה, כי זאתי ממשלה שכזאת!) ופונים אל
הפריים-מיניסטר בלשון "אדוני ראשיהממשלה, אני
מציע..."

כך עושים בבית הלבן. לפחות בגירסה ההוליוודית.
ומניין לוקחים פריים-מיניסטר ישראלי?
לוקחים מין ילד מגודל. פרוץ של בן 25. אחד כזה
שמתלבט. מרגישים מייד שהוא היה בעצם צריך להיות
מפקד טאנק בסרט על יום-הכיפורים. אבל אין ברירה.
הוא לא יודע מה לעשות. אין לו תוכנית. הוא נכנע
לישפחות ההיסטריות ומחליט לנהל משאימתן. אורטוטו
הוא יהיה מוכן להכניע לטרוריסטים.
איזה מזל שיש שומעון פרס. או, בלשון הי
סרט, שיימון פהראס.

ש ימעון פרס הוא נהדר. הוא קשוח. הוא אנושי.
הוא גבר. הוא חלום ארטי של כל אשה.
בקיבור, הוא ברט לאנקאסטר.
איך שהוא דוחף את מוטה גור, זה שהיה מפקד-חטי
בה בארמיה של פאטון ומפקד-שייטת בקרב של מידוויי!
איך שהוא מבין את יוני נתניהו, ומתדיין עימו על גורל
העם היהודי! איך שהוא מגבש את התוכנית, ומכריח
את רבין הצעיר לקבל אותה! איך שהוא שומר על קור
רוחו בשעה שהקרב מתנהל בייבשת הרחוקה!
איפה אריק שרון! איפה יינאל ירון! עם
איש כזה כראש הרשימה, יקבל המערך בכח
רות הכאות 98 מנדאטים עליבטוח!

ה "מרצדס" השחורה עשתה את שלה. הטרוריסט
טים נקברו. ההרקולטים טסים בשמים הכחולים.
הביתה. היהודים בתוכם מתפללים ושרים שירי-מולדת.
הקפטן הצרפתי מבליט את סנטרו הגברי ומתכונן ל
סרט הבא.
זהו. "ניצחון כאנטבה". יצירת-הפאר של
"האחים וורנר".

בקטעים הטובים ביותר שלו. זהו סרט מבין.
בקטעים הבינוניים, הוא מגעיל.
בקטעים הנוזרים, הוא מעורר רצון עז להקיא.
סרט גועני, אנטי-שמי. סרט המבזה את האדם הישר
ראלי, את העם היהודי. את ממשלת המדינה. תערובת
מבחילה של סטריאוטיפים פרימיטיביים: יהודים עלובים.
גרמנים סאדיסטיים. ערבים רצחניים.
סרט שאין בו אף רגע אחד של אמת אנושי
שית, אף לא ניצוח אחד של רגש אמיתי.
סרט ציני, שפוברק תוך כמה שבועות כדי לעשות כסף.
עדיפי אימרתו של צ'רצ'יל: "מעולם לא עשו
אנשים כה רבים כסף כה רב על השכונם של
גיבורים כה מעטים..."

ויש גם הישראלי-הישראלי. קצת מטומטם. קצת מגר
חך. הרבה גיבור. רביט בשיריון, או משהו. הוא רוצה
להתנפל על הס"ס ולמות כגיבור, אבל הוא רק מדבר.
ובסוף הוא נהרג מרוב טימטום מכדורי המצילים. מגיע לו.

ך האשה הגיבורה. הוקנה.
דורה בלוך.
מניין לוקחים אותה?
מסרט של סטאלג? לא, אין שם כאלה. מוטב לקחת
סרט אנגלי.
הנה היא. האשה בעלילה של אגאתה כריסטי. ואולי

פרס ורבין בחדר-המילחמה

זו שניחמה את הילדים בסרט על האנגלים מסינגפור.
שנפלו בידי הערבים, סליחה — היפאנים.
היא נהדרת. היא נוגעת ללב. היא יודעת
לנחם. לחייך כרגעים הכי נוראים. להתגרות
במנוולים. הזקנה האנגליה הניצחית, גיבורת
אקף פרטים.

זה בסדר. דורה בלוך המקורית, זיכרונה-לברכה, היתה
בעלת דרכון כריטי. בהשוואה לזיופים האחרים בסרט.
זהו זיוף קטן.

ה לאה. נא להודיע למחלקת הליהוק. דרוש איי
די אמין.

פילד-מארשל דוקטור אידי אמין דאדא.
זה תענוג אמיתי!
כבר מזמן אסור בהוליווד להראות NIGGER אמיי
תי, בזוי, מגוחך, עלוב-נפש, רברבן, פחדן, שקרן, רוי
צה. רמאי, קוף שירד והיעתה מן העץ.
מי שינסה להגניב כושי כזה לסרט כלשהו באמריקה,
מוטב לו להתאבד. העיתונות תרד עליו בפראות. הסטור
דגיסט ישרו לו את החלונות ואת העצמות. הנשיא עצי
מו יצטרך להתנצל.
אבל במקרה זה, זה מותר. הכל שונאים את אידי
אמין. אידי אמין הוא באמת מגוחך. את הכושי הזה מור
תר להשמיק, ברוב השם.
אז לוקחים את הכושי ממאה פרטים גזי
עניים נשכחים, מוכישים אותו במדי פילד-
מארשל, וכל אחד יכול להתמוגג באורגיה של
גוענות צרופה, במצפון שקט.

אבל למען הזהירות כדאי להכניס גם כושי טוב. הרופא.
נא לשלוח גם כמה עשרות כושים, שיהיו חיילים או
גנדיים. אין צורך שיהיה להם פרצוף, או כל תכונה אנושית
אחרת. הם רק צריכים להתרג, כמו זבובים. זבנג וגמרנו.
למי איכפת?

ל גבי הקפטן הצרפתי אין בעייות.
הוא לבן, הוא אירופי. הוא נוצרי. הוא גיבור.
אפשר לקחת אותו מכל סרט שהוא. הבלש הפרטי
מאלף סירטי-בלש. הקפטן האנגלי בנינגל של בורי

ך ודם כל צריכים לבחור באנשים הרעים.
מניין לוקחים אותם?
אין בעיות.

אל התור למטוס אייר-פראנס בנמל-התעופה של אתר.
נה מצטרף גבר גבהיקומה, בעל פנים שחומות. פנים
של רוצח. עיניים של רוצח. רואים מייד.
פעם הוא היה אינדיאני וקירקה את הלבנים הטובים.
זה היה, כמו. כשעוד היה מותר להסריט סרטים בנוסח
"האינדיאני הטוב היחיד הוא האינדיאני המת."
כיום אסור להסריט סרטים כאלה. כי באמריקה רוצים
לראות אינדיאנים טובים, המגושלים בידי הלבנים הרעים,
קלגסי היל-פרשים של ארצות-הברית.
"האינדיאני הטוב היחיד הוא האינדיאני המת."
כיום אסור להסריט סרטים כאלה. כי באמריקה רוצים
לראות אינדיאנים טובים, המגושלים בידי הלבנים הרעים,
לכן הועבר האינדיאני הרע למחזקת הערי
בים הרעים. הערבי הטוב היחיד הוא הערבי
המת.

וכדי שאיש לא יטעה, מתחיק הרוצח בידיו תיבה,
ועליה כתובת ערבית. כך עושים הטרוריסטים הערביים
תמיד. הם נכנסים למטוסים המיוועדים לחטיפה, כשבידיהם
חבילות הנושאות כתובות ערביות בולטות. שידעו.

ך ש ערבי רע. דרושה גרמניה.
מניין לוקחים גרמניה רעה?
נו באמת!

לוקחים את אחד ממאות סירטי-הסטאלאנים ששרדו
במחסנים ללא שימוש, מאז מילחמת-העולם השנייה. מור
ציאים מתוכו את הקאפואית הרוצחת. זו שמצליפה בשוט
בבנות העירומות בסצינות האירויות, הסאדו-מאזוכיס
טיות, המוסוות כסצנות של זעם על האכזריות הנאצית.
בלונדית. עיניים כחולות סאדיסטיות. ואיזה
פה! די לראות את הפה, כדי לדעת שזוהי רוי
צחת מטורפת, נערת הס"ס, אחת שהאחילים
בביתה עשויים מעורם שר יהודים.
המיסלצת הבלונדית היא המפקדת. כשהיא מאיימת
בתמימקלע, כל הגוף הסכסי שלה הופך קת של תת.
כשהיא קוראת בשמות של יהודים — כהן, לוי, רוזנבלום,
מאיר — היא יורקת את המילים, כפי שהיא עשתה
בסרטים הקודמים, כשהיתה עדיין החיה הרעה של ברי
גריבלון.
הייתי מלכתו של הקוזונג שודק. עכשיו אני
מלכתו של באדרי-מינהוף.

ך רוש עוד רוצח נאצי? מייד!
פעם הוא היה נער בהיטלר-יונגנד, רוצח מבולבל,
עם קצת נקיפות-מצפון בין רצח המוני אחד למישנה.
מאז עבר דור. כיום הוא נער בכנופיית
באדרי-מינהוף. עדיין עם נקיפות-מצפון כרי
דוות. נגור עינו להיות נאצי זררצוח יהודים.
מה אפשר לעשות? זה בדם.
JAWOHL!

ך ישראלים. מניין לוקחים ישראלים?
אם אין ישראלים, לוקחים יהודים, יהודים
יש כשפע.

כמה סרטים עשתה הוליווד על גטו ורשה, על אושי
וויץ, על סלקציות, על "לילה ונרפל", על גירוש יהודי
צרפת, על הצלת יהודי דנמארק, על בוכנוואלד, על דכי
או, על אסטודוט, על אנה פראנק?
שם יש יהודים בשפע. אפשר לקחת אותם כמו שהם,
ולקרוא להם "ישראלים". איש לא ירגיש בהבל.
אז הנה הם. כולם, כולם.

היהודי הפותח בקריאת שמע ישראל, ברגע שהוא
רואה את קצין-הס"ס, סליחה — את המחבל האינדיאני,
כלומר — את המחבל הערבי.
שמע ישראל, אדוני אלוהינו, אדוני אחד.
היהודי המראה את המיספן על זרועו. כן כן, הייתי
באשוויץ, שום דבר לא השתנה.
והיהודי עם הזקן והמשקפיים הרועד מפחד, המת-
כחש למצוא, הרוצח להציל את עצמו, המופל ארצה
במהלומת-אגרוף אדירה של הנאצי הערבי, הפורץ בככי
מרוב בושה על שהתנכר לעמו.
אל תבכה, יהודון מיסכן, זה יכול לקרות לכל אחד
בסרט הוליוודי.

השירה הארובה-הארובה של יהודינגטו מיס'
כנים, ההולכים לעבר גורלם אחרי שנעשתה
הפקציות, כמו שהלכו תמיד, אז מדורות הי
אינקוויזיציה, אז מיקלחות-הגאזום של אושי
וויץ, אז אולם בית-התיבות של אנטבה. אז
תם היהודים, אותם עזובי-הנפש, אותם ככשים
ההולכות לטבח. רק שהפעם קוראים להם יש'
ראלים.